

forenet med den af Majoratets andre Skove, ved hvilken den ligger nærmest, til een samlet Ejendom. Vil Majoratsbesidderen sælge Skoven, da har det offentlige Ret til at overtage den til den fastsatte Værdi. Saafremt Staten ikke vil benytte sig af denne Forkøbsret, har den eller de Kommuner, hvori Skoven er beliggende, en tilsvarende Beføjelse, og derefter Nabokommunerne, saaledes at Skoven, hvor flere Kommuner melder sig som Købere, tilfalder den højstbydende. Denne Forkøbsret bortfalder dog fuldstændig, hvis det offentlige, Stat eller Kommune, ikke inden et Aar og en Maaned efter, at Værdiansættelsen er sket, benytter sig af den.

Omkostningerne ved Skovens Værdiansættelse samt øvrige Overdragelsesomkostninger betales af det offentlige, Stat eller Kommune, forsaavidt de overtager Skoven. Hvis Overtagelsen ikke kommer i Stand, betales Omkostningerne ved Skovens Værdiansættelse af Ejeren, dersom det er ham, der frafalder Salget, men ellers af Staten.

Saa længe Spørgsmaalet om Salg af Skoven henstaar uafgjort, fører Landbrugsministeren Tilsyn med, at de Værdier, for hvis Skyld det offentlige ønsker at købe Skoven, ikke forringes eller tilintetgøres.

Med den ovenfor nævnte Begrænsning er det frit tilladt at dele Majoratets Skovejendom, naar det skovbevoksede Areal er 300 Hektar eller derunder, og hvor mere end 300 Hektar er bevokset med Skov, er det — med samme Begrænsning — frit tilladt at fraskille indtil 20 pCt. af det samlede Skovareal, medens Resten ikke maa deles i Ejendomme (Dele) paa under 600 Hektar, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkyndigt Skøn anbefaler Delingen.

Landbrugsministeren foreskriver de nærmere Regler for Gennemførelse af det i Forordningen af 27. September 1805 § 18, sidste Stykke, ommeldte Tilsyn og paa-ser, at Skovenes Grænser er tydeligt mærkede saavel i Terrænet som paa de til Ejendommen hørende Kort.

Den Sædegaardsejerne ved Forordningen af 21. Maj 1845 § 27 tillagte særlige Testationsret skal fremtidig gælde for de af Majoraterne opstaaede Skovejendomme.

Strandbredder, Havbugter, Indsøer, Vandløb, Moser, Heder, Klitter, Udsigts-høje og andre Arealer, som paa Grund af deres naturlige Skønhed har almindelig Interesse, er med Hensyn til Salg og Forkøbsret stillede ligesom de her omhand-lede Skove.

§ 6.

Genstande af kunstnerisk eller historisk Værdi, der har almindelig Interesse, skal, naar de overgaar til fri Ejendom i Henhold til § 1, forblive her i Landet og kan, forsaavidt de udgør en Samling, gøres tilgængelige for Almenheden efter Regler, der fastsættes af Nævnet efter indhentet Forslag fra Besidderen.

Ved saadanne Genstandes Salg skal der ved den første Afhændelse erlægges en tilsvarende Afgift som den, der ved Frigørelsen blev erlagt for de i øvrigt til Be-siddelsen hørende Værdier, samt gives det offentlige Forkøbsret til den Værdi, hvor-til de ansættes af et af Ministeren for Undervisningsvæsenet udmeldt sagkyndigt Skøn. Fra Bestemmelsen om, at de heromhandlede Genstande skal forblive her i Landet, kan der, mod at Afgiften fordobles, dispenseres af Ministeren for Undervisningsvæsenet.

Hvilke Genstande der falder ind under nærværende Paragraf, afgøres af Lens-nævnet.